

Sygn. akt I C 649/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Brzozowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Pecura

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2016 r. w Ostrowi Mazowieckiej

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko T. G.

o zapłatę

orzeka:

1. Oddala powództwo,
2. Zasądza od powoda (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. na rzecz pozwanego T. G. kwotę 634 zł (sześćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 649/15 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. w pozwie z dnia 29.07.2014 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. G. na swoją rzecz kwoty 2 316,58 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że roszczenie oparł na umowie łączącej (...) Sp. z o.o. ze stroną pozwaną, której przedmiotem było świadczenie usług telekomunikacyjnych (w tym dostępu do Internetu). W systemie ww. operatora pozwany posiadał nr klienta oznaczony jako 1. (...).

Z tytułu przedmiotowej umowy strona pozwana winna była uiścić na rzecz pierwotnego wierzyciela kwotę stanowiącą obecnie wartość przedmiotu sporu, będącą ekwiwalentem świadczonych przez niego usług, czego jednak obiektywnie nie uczyniła, a co dodatkowo potwierdzają załączone do niniejszego pozwu dokumenty wskazujące jednoznacznie na treść stosunku prawnego łączącego strony i dokumenty księgowe wystawione przez pierwotnego wierzyciela.

(...) 1 (...), z siedzibą w W., którego organem upoważnionym do reprezentowania jest (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w W. nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 2012-07-19

wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi względem strony pozwanej, a wynikającą wprost z tytułu łączącej strony umowy (pozew – k. 1 – 6, 38-39).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 16.09.2014 r. w sprawie sygn. akt VI Nc-e 1101304/14 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny uwzględnił w całości żądanie pozwu (nakaz zapłaty - k. 7).

Pozwany T. G. złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że zamieszkuje i prowadzi działalność gospodarczą w O. przy ulicy (...). Pozwany w ubiegłych latach nie zmieniał adresu zamieszkania ani adresu prowadzenia działalności gospodarczej. O wydaniu nakazu zapłaty dowiedział się z zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, które wydane zostało w dniu 18.03.2015 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie. W treści zawiadomienia o wszczęciu egzekucji widnieje adres pozwanego oznaczony jako ul. (...), (...)-(...) S.. Pozwany nigdy nie zamieszkiwał pod tym adresem, a wszelka korespondencja w sprawie dokonywana była na ww. adres.

Pozwany wskazał, że powziął informację, iż nakaz zapłaty opiewał na wierzytelność, którą powódka w niniejszej sprawie nabyła od operatora komórkowego - spółki (...) S.A. Z informacji uzyskanych od nabywcy wierzytelności, a także operatora komórkowego (...) S.A. wynika, że osoba, która zawierała umowę o świadczeniu usług telekomunikacyjnych podała się za pozwanego posługując się sfalszowanymi dokumentami tożsamości pozwanego wskazującymi błędnie jego adres.

Pozwany złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstw, o których mowa w art. 286 § 1 k.k. oraz 270 § 1 k.k. Postępowanie karne w tej sprawie prowadzone jest przez Komendę Powiatową Policji w O..

Pozwany podniósł, że nie dysponuje wiedzą, co do treści pozwu oraz treści nakazu zapłaty, stąd nie może odnieść się do treści twierdzeń powoda zawartych w tych dokumentach. Niezależnie od powyższego zakwestionował roszczenie powoda, co do zasady albowiem nigdy nie był kontrahentem spółki (...) S.A. i nigdy nie zawierał z tą spółką umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych na numer 501 214 997, a wobec tego wierzytelność będąca przedmiotem cesji na rzecz powódki nigdy nie powstała. Z daleko idącej ostrożności procesowej pozwany podniósł również zarzut przedawnienia (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 12 - 15).

Postanowieniem wydanym w dniu 21.07.2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej (postanowienie – k. 25).

Powód w piśmie procesowym z dnia 01.10.2015 r. potrzymał żądania zgłoszone w pozwie (pismo procesowe powoda – k. 35 - 37).

Pozwany w ostatecznie zajęтым stanowisku wskazał, że kwestionuje roszczenie powoda co do zasady albowiem nigdy nie był kontrahentem spółki (...) S.A. i nigdy nie zawierał z tą spółką umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych na numer 501 214 997, a wobec tego wierzytelność będąca przedmiotem cesji na rzecz powódki nigdy nie powstała.

W dniu 25 września 2015 roku Komenda Powiatowa Policji w O. umorzyła dochodzenie w sprawie zaistniałego w dniu 18.07.2011 roku doprowadzenia T. G. oraz (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez bliżej nieustaloną osobę posługującą się dowodem osobistym na nazwisko T. G., która zawarła umowę świadczenia usług telekomunikacyjnych, co skutkowało obciążeniem T. G. kosztami, która to wierzytelność została następnie sprzedana powodowi w niniejszej sprawie, wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa (odpowiedź na pozew – k. 95- 96).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne i podlegało oddaleniu.

Z treści pozwu wynika, że powód wywodzi swoje roszczenie wobec pozwanego z Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych sporządzonej w dniu 18.07.2011 r. Nr (...) ze spółką pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (umowa – k. 69).

Zważyć jednak należy, że w dniu 25.09.2015 roku Komenda Powiatowa Policji w O. umorzyła dochodzenie w sprawie zaistniałego w dniu 18.07.2011 roku, w bliżej nieustalonym miejscu, doprowadzenia T. G. oraz (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1 714,62 złotych przez nieustaloną osobę w ten sposób, że nieustalona osoba posługując się dowodem osobistym na nazwisko T. G. zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., obecnie (...) S.A. z siedzibą w W., wprowadzając w błąd osobę upoważnioną do zawarcia umowy co do tożsamości osoby zawierającej umowę, a następnie nie wywiązała się z warunków zawartej umowy nr (...) co skutkowało obciążeniem T. G. kosztami w kwocie 1 714,62 złotych, która to wierzytelność została następnie sprzedana przez (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz (...) 1 (...) Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Z uzasadnienia ww. postanowienia wynika, że w dniu 07.04.2015 roku w Komendzie Powiatowej Policji w O. T. G. złożył zawiadomienie o przestępstwie wskazując, że w 2011 roku osoba posługująca się danymi zawartymi w dowodzie osobistym T. G. zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) S.A. z siedzibą w W., a następnie nie wywiązała się z warunków zawartej umowy, wskutek czego wobec T. G. zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne.

W toku prowadzonego postępowania przygotowawczego wykonano szereg czynności procesowych i pozaprosesowych. Ustalono, że w dniu 18.07.2011 roku pomiędzy osobą podającą się za T. G., a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., obecnie (...) S.A. z siedzibą w W., została zawarta umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). Umowa została zawarta w systemie procesu telesprzedaży, tj. została doręczona przez przedstawiciela firmy kurierskiej pod adres wskazany przez osobę wyrażającą chęć zawarcia umowy.

Przesłuchano w charakterze świadka A. S., pracownika firmy kurierskiej (...) Sp. z o.o., który doręczył pod wskazany adres umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a następnie podpisał umowę z osobą podającą się za T. G., Od ww. pobrano materiał porównawczy w postaci pisma ręcznego celem wykonania badań i sporządzenia opinii z zakresu badania dokumentów i pisma ręcznego. W tym samym celu pobrano również materiał porównawczy od T. G..

Z opinii sporządzonej przez biegłego z zakresu badania dokumentów i pisma ręcznego wynika, że podpisów na umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z dnia 18.07.2011 roku, w miejscu, gdzie powinien podpisać się abonent, nie nakreślił ani T. G. ani A. S. (postanowienie w sprawie (...) 275/15 – k. 107 – 109).

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności należy stwierdzić, że powód nie udowodnił istnienia jakiegokolwiek zobowiązania pozwanego, na które powoływał się w pozwie. Pozwany T. G. nie zawarł z poprzednikiem prawnym powoda żadnej umowy. Nie ulega wątpliwości, że to nie on złożył podpis na umowie, która stanowi podstawę żądań powoda. Potwierdza to również znajdujące się w aktach sprawy (k. 105) zaświadczenie wystawione przez pracownika spółki (...), z którego wynika, że T. G. nie zawierał żadnych umów w sieci O.. Umowa, która została zawarta na numer 501 214 997 posiada niezgodne dane. Sama umowa została zawarta w roku 2011, natomiast klient ma dowód osobisty z 2007 r. Od tego czasu dowód nie był zmieniany a po prostu ktoś posłużył się błędnymi danymi. Według systemu operatora zgodny jest tylko numer PESEL i imię i nazwisko. Pozostałe dane są niezgodne.

Pozwany na rozprawie w dniu 08.01.2016 r. stanowczo zaprzeczył twierdzeniom pozwu. Wskazał, że nigdy nie zawierał żadnej umowy z (...). W umowie zgadza się jedynie jego numer PESEL oraz imię i nazwisko, natomiast numer dowodu osobistego i adres zamieszkania są inne. Podał, że nigdy nie mieszkał w S., a podpis na umowie nie został przez niego nakreślony.

Z okazanego przez pozwanego dowodu osobistego, wydanego w dniu 18.12.2007 r. wynika, że podane w umowie numer i seria dowodu osobistego nie są zgodne z numerem i serią dowodu osobistego pozwanego.

W świetle powyższych okoliczności należy uznać, że powód nie wykazał, iż pomiędzy pozwanym, a poprzednikiem prawnym powoda została zawarta jakakolwiek umowa.

Zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik.

Skutek materialny ciężaru dowodu w procesie cywilnym określa, która ze stron poniesie negatywne skutki w przypadku, gdy sąd uzna określone twierdzenia za nieudowodnione. Pozwala również na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy cywilnej także w sytuacji, gdy sądowi nie udało się w ogóle wyjaśnić stanu faktycznego sprawy. Jeżeli bowiem twierdzenia, istotne dla rozstrzygnięcia sprawy nie zostaną udowodnione, to strona procesu może nabyć związane z nimi prawa tylko wtedy, gdy nie spoczywał na niej ciężar dowodu (H. Dolecki, Ciężar dowodu w polskim procesie cywilnym, Wyd. Prawnicze, Warszawa 1998 r., s. 58 i 61).

Art. 6 k.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Natomiast w myśl art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W wyroku z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie sygn. akt I CKU 45/96 (OSNC 1997/6-7/76) Sąd Najwyższy stwierdził, że przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, zmienionych ustawą z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 189), rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

To powód miał zatem obowiązek wykazania istnienia i zasadności roszczenia, jednak temu obowiązkowi nie sprostał. Sąd rozpoznał sprawę bez obecności przedstawiciela strony powodowej, orzekając w oparciu o materiał dowodowy przedstawiony w załącznikach do pozwu oraz złożony do akt przez pozwanego. W świetle zebranych dowodów należy stwierdzić, że pozwanemu nie przysługuje legitymacja bierna do występowania w niniejszej sprawie.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu, na które składały się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł i koszt opłat skarbowych od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 34 zł rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013. 461).